

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความกล้าแสดงออกของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย สรุปผลได้ ดังนี้

สรุปผล

จากการเปรียบเทียบความกล้าแสดงออกของนักเรียนระหว่างก่อนกับหลังการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า นักเรียนมีความกล้าแสดงออกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการพูด อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.34$, $\sigma = 0.16$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการพูด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ นักเรียนกล้าบอกให้เพื่อนทราบว่าเขาแต่งกายสวย รองลงมาคือ นักเรียนกล้าที่จะบอกเพื่อนว่ารู้สึกซาบซึ้งเพียงใด และนักเรียนกล้าสื่อสารกับเพื่อนอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา

2. ด้านการกระทำ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.44$, $\sigma = 0.22$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักเรียนกล้าแสดงความรู้สึกยอมรับและนับถือ เมื่อเพื่อนทำงานประสบความสำเร็จ รองลงมาคือ นักเรียนรู้สึกว่าการได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ทำให้ปฏิสัมพันธ์ด้านความรู้สึก ความคิดและการกระทำมีการพัฒนาขึ้นและนักเรียนกล้าทำงานร่วมกับเพื่อน มีความกระตือรือร้น ไม่ต้องให้เพื่อนคอยเตือน

3. ด้านการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.15$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนรู้สึกว่าการได้ร่วมทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้มีความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น รองลงมาคือ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์และนักเรียนกล้าวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็นของคนอื่น เมื่อร่วมกันอภิปรายกลุ่มในชั้นเรียน

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.48$, $\sigma = 0.66$) โดยพึงพอใจด้านเนื้อหาสาระมากที่สุด รองลงมาด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อการเรียนรู้อะไรก็ตาม

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความกล้าแสดงออกของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการเปรียบเทียบความกล้าแสดงออกของนักเรียนระหว่างก่อนกับหลังการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า นักเรียนมีความกล้าแสดงออกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเป็นเพราะหลังเรียนนักเรียนมีทักษะการพูด การกระทำ และการแสดงความคิดเห็นผ่านการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส จึงมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการพูด นักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการพูด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือถ้าเพื่อนของคุณแต่งกายด้วยชุดใหม่ ซึ่งคุณเห็นว่าสวย คุณจะบอกเขาให้ทราบว่าเขาแต่งกายสวย รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไรเพื่อคุณ คุณจะบอกให้เขาทราบว่า คุณซาบซึ้งเพียงใด โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ทำให้นักเรียนมีการตระหนักถึงการพูดเฉพาะในบางครั้ง ว่าต้องคิดก่อนพูด หรือพูดในสิ่งที่ผู้ฟังต้องการ กล้าพูดในสิ่งที่ควรพูดหรือถูกต้อง อาจารย์ผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลได้ทุกระดับและทุกประเภท เช่น คนแปลกหน้า เพื่อนฝูง คนในครอบครัว โดยที่การติดต่อนั้นเป็นไปอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา สอดคล้องกับคลาร์ก (Clark, 1987 อ้างถึงใน วิชญา ไชยเทพ, 2544 : 30) ซึ่งกล่าวว่า การพูดแสดงความรู้สึกชัดเจน ตรงไปตรงมา นั้นคือแสดงสีหน้าที่เหมาะสมและน้ำเสียงสอดคล้องกับความรู้สึกที่แท้จริง ยอมรับคำชมเชยอย่างจริงจังใจสามารถใช้คำพูด “ทำไม” ได้โดยใช้น้ำเสียงสุภาพ และไม่ทำหน้าบึ้งตึง สามารถเปิดเผยความคิดเห็นได้เมื่อมีความเห็นที่ตรงข้ามกับผู้อื่น สามารถแสดงสิทธิอันชอบธรรมและขอให้บุคคลอื่นแสดงตอบด้วยความยุติธรรม โดยไม่ทำลายสัมพันธ์ภาพ และสามารถขออภัย หรือแนะนำซ้ำอีกครั้งเพื่อให้ความชัดเจน ด้านการกระทำ นักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกระทำ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ คุณสามารถแสดงความรู้สึกยอมรับและนับถือ เมื่อเพื่อนของคุณทำงานประสบความสำเร็จได้อย่างไม่ขวยเขิน รองลงมาคือ การได้ทำงานกับเพื่อน ทำให้ปฏิสัมพันธ์ด้านความรู้สึก ความคิดและการกระทำ กับเพื่อนมีการพัฒนาขึ้น เนื่องจากการใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่ดีขึ้น กล้าที่จะยอมรับและนับถือผู้อื่น อาจารย์ผู้สอนควรนำเทคนิคหรือวิธีการให้นักเรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรมกลุ่มบ่อยครั้ง เช่น เกม บทบาทสมมติ เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และสร้างแรงจูงใจ จะส่งผลให้นักเรียนมีความสนิทสนมและกล้าที่จะแสดงออกมากขึ้น สอดคล้องกับสมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2550 : 14) ได้กล่าวถึงวิธีการฝึกความกล้าแสดงออก เป็นการลดความรู้สึกอย่างเป็นระบบ

แต่สำหรับผู้ที่ใช้เทคนิคฝึกการกล้าแสดงออกนั้น จะต้องตระหนักอยู่เสมอว่า การฝึกการกล้าแสดงออกนั้น ไม่ใช่เป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับบุคคลที่มีปัญหาทุกคน หากแต่เหมาะสมกับบุคคลที่มีปัญหาในการแสดงออก โดยปัญหานั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับความคิดกังวลหรือความกลัวในการที่จะแสดงออกด้วย ด้านการแสดงความคิดเห็น นักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ การได้ร่วมทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้คุณมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน รองลงมาคือ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้คุณรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ สมพร สุทัศน์ (2541 : 152 - 154) ซึ่งเสนอแนะวิธีการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก ควรฝึกให้ผู้มีปัญหาแสดงออกทางสีหน้าและวาจาให้คนอื่นรู้ว่า กำลังมีความสุข ความทุกข์หรือความไม่พอใจต่อบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ รู้จักแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เมื่อไม่เห็นด้วยกับความคิดของผู้อื่น รวมทั้งแสดงความรู้สึก “เห็นด้วย” กับการที่บุคคลอื่นแสดงความชื่นชมตนเอง และใช้สรรพนามแทนตนเองว่า ฉัน ข้าพเจ้า เพื่อเป็นการย้ำความมั่นใจ

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะนักเรียนชอบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ อีกทั้งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสมาจัดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นทั้ง 5 ขั้น คือ ขั้นสังเกต รับรู้ สาธิตทักษะหรือการกระทำ สาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อยให้เทคนิควิธีการและให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกและพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชานาฏศิลป์อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ วัฒนา เพ็ชรวงศ์ (2542 : 19) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความไม่กล้าของนักเรียนซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนได้เลือกข้อคำถามและวิธีการถามให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความเป็นกันเองกับนักเรียน

2. ใช้สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนให้มีมากขึ้น เพราะทำให้นักเรียนมีความกล้ามากขึ้น อีกทั้งครูผู้สอนควรสังเกตและพยายามสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เสริมสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียน

3. ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความมั่นใจในตนเองและทัศนคติที่ดี มองเห็นประโยชน์และโอกาสท่ามกลางปัญหาและอุปสรรค ซึ่งผู้สอนควรระวังในการใช้คำถามกับนักเรียน โดยต้องคำนึงถึงให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และต้องระลึกว่าผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ถามคำถามแต่ฝ่ายเดียว ควรจะเสริมสร้างการทำกิจกรรม การพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การอภิปรายร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้น เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อลดความกังวลและความเครียดในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์นักเรียนหรือให้นักเรียนเขียนบรรยายถึงความรู้สึก อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองในชั้นเรียน พร้อมบอกวิธีการเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อตนเอง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
2. ควรมีการมีการวิจัยเชิงพัฒนาเพื่อพัฒนาสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียน